

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما صلوات

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رجعت

نویسنده:

حسین الهی نژاد

ناشر چاپی:

مبلغان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	رجعت
۶	مشخصات کتاب
۶	نظر علمی شیعه در اثبات رجعت
۱۳	پیامبران، علی (ع) را یاری خواهند کرد
۲۲	در رجعت راه توبه بسته می شود
۲۳	زنده شدن گروهی هنگام ظهور حضرت مهدی (عج)
۲۷	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

رجعت

مشخصات کتاب

شماره کتابشناسی ملی: ایران ۸۲-۵۶۱۶

سرشناسه: الهی نژاد، حسین عنوان و نام پدید آور: رجعت الهی نژاد، حسین منشا مقاله: ، مبلغان ش ۴۰، (صفر ۱۴۲۴ ه.ق: ص ۷۴ - ۹۰.

توصیفگر: رجعت توصیفگر: خدانشناسان توصیفگر: پیروان توصیفگر: ظهور منجی توصیفگر: محمد بن حسن عج، امام دوازدهم

نظر علمی شیعه در اثبات رجعت

مرحوم علامه مجلسی رحمه الله می فرماید:

... اکثر علمای امامیه دعوی اجماع بر حقیقت رجعت کرده اند مانند:

محمد بن بابویه در رساله اعتقادات - شیخ مفید وسید مرتضی و شیخ طبرسی و سید بن طاووس و غیر ایشان از اکابر علمای امامیه ...

و نیز می فرماید:

«اگر احادیث رجعت متواتر نباشد در هیچ موردی نمی توان ادعای تواتر نمود».

(- بحار: ج ۵۳، ص ۱۲۳.)

و همچنین می فرماید:

چگونه ممکن است شخص با ایمانی که حقانیت اهلیت (علیهم السلام): را باور کرده در مورد رجعت تردید کند، در صورتی که نزدیک به ۲۰۰ حدیث صریح از امامان اهل بیت (علیهم السلام): به طور متواتر به دست ما رسیده و بیش از چهل تن از بزرگان شیعه از قبیل شیخ طوسی، شیخ مفید، سید مرتضی علم الهدی، شیخ صدوق و کلینی وامثال آنها در آثار پراچ خود گرد آورده اند.

سپس می فرماید: من تصوّر می کنم که هر کس در مورد رجعت تردید کند، او در مورد امامان اهلیت شک دارد، چون آن را نمی تواند در میان شیعیان ابراز کند، برای تخریب آئین مقدّس و برای گول زدن افراد ضعیف الایمان چنین اظهار می کند که اهلیت را قبول دارد و رجعت را قبول ندارد.

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۱۲۲ و ۱۲۳.)

مرحوم شیخ حرّ عاملی؛ صاحب کتاب شریف «وسائل الشیعه» می فرماید:

«احادیث رجعت متواتر است و هرگز قابل تأویل نیست.

(- الايقاظ: ص ۱۲۰.)

و نیز می فرماید: ثبوت رجعت از ضروریات مذهب شیعه است».

(- الايقاظ: ص ۶۰.)

«احادیث باب رجعت انصافاً از حدّ تواتر بیشتر است، اگر کسی تواتر اجمالی آن را هم نپذیرد از مقام علم و عقل دور است».

(- بیان الفرقان: ج ۵، ص ۲۷۵.)

امین الاسلام طبرسی می فرماید:

«همه شیعیان امامیه در مورد رجعت اجماع کرده اند و اخبار آن را تأیید می کند و لذا هرگز جای تأویل نیست».

(- مجمع البیان: ج ۷، ص ۲۳۵)

شیخ مفید نیز عقیده به رجعت را مورد اتفاق همه شیعیان دانسته است.

(- اندیشه های کلامی شیخ مفید: ص ۳۵۵)

شیخ ابن بابویه در کتاب من لا یحضره الفقیه روایت کرده است از حضرت امام صادق (علیه السلام) که فرمود:

(لیس منا من لم یؤمن بکرتنا و لم یستحل متعتنا)

از ما نیست کسی که ایمان به بازگشت

ما نداشته باشد، و متعه را حلال ندانند

من لا یحضره الفقیه: ج ۳، ص ۴۵۸

(امام حسین (علیه السلام) برای هر ضربتی یک ضربت می زند)

امام صادق (علیه السلام) فرمود:

اول کسی که در رجعت به دنیا باز می گردد امام حسین (علیه السلام) و اصحاب باوفای ایشانند، آنگاه یزید و یارانش نیز بر می گردند.

امام حسین (علیه السلام) همه آنها را می کشد، دقیقاً برای هر ضربتی یک ضربت می زند.

(- تفسیر نور الثقلین: ج ۳، ص ۱۴۰) (هر کس به هفت چیز اقرار کند مؤمن است)

حضرت صادق (علیه السلام) فرمود:

هر که اقرار کند به هفت چیز مؤمن است (و از جمله آنها ایمان به رجعت را ذکر کرده است).

هر که اقرار کند به یگانگی خدا،

و اقرار کند به رجعت،

و به متعه زنان، و به حج تمتع، و ایمان بیاورد به معراج،

و به سؤال قبر، و حوض کوثر، و شفاعت، و خلق بهشت و دوزخ، و صراط و میزان، و بعث و نشور و جزا و حساب، پس او مؤمن

است به حق و راستی و او از شیعیان ما اهل بیت است.

(- حق الیقین (علامه مجلسی): ص ۳۵۴) (حادثه بعد از ظهور حضرت مهدی (علیه السلام)) (علی بن مهزیار یکی از نیک

بختانی است که سعادت تشرّف به پیشگاه حضرت بقیه الله - روحی فداه - را پیدا کرده و داستان مشهور است.

در این تشرّف قسمتی از علایم ظهور و برنامه های جهانی آن حضرت را از زبان مبارکش شنیده است.

هنگامی که حضرت بقیه الله از ورود خود به مدینه و بیرون آوردن جسد نحس آن دو نفر و به دار آویختن آنها سخن گفت علی

بن مهزیار پرسید:

پس چه حوادثی روی می دهد ای سرور من؟

فرمود: «رجعت، رجعت، رجعت».

(- تفسیر البرهان: ج ۲، ص ۴۰۷) (حضرت مهدی (علیه السلام) قرض شیعیان را ادا فرماید)

امام صادق (علیه السلام) فرمود:

حضرت مهدی (علیه السلام) به سوی کوفه برگردد و حق - سبحانه و تعالی - از آسمان طلا بباراند برای ایشان به شکل ملخ،

چنانچه بر حضرت ایوب بارید و حضرت قسمت نماید به اصحابش گنج های زمین را از طلا و نقره و جواهر. مفضل پرسید: اگر یکی از شیعیان شما بمیرد و قرضی از برادران مؤمن در ذمه او باشد چگونه خواهد بود؟ امام صادق (علیه السلام) فرمود:

حضرت مهدی (علیه السلام) ندا فرماید در تمام عالم که، هر که قرضی بر یکی از شیعیان ما داشته بیاید و بگوید، پس همه را ادا فرماید، حتی یک دانه سیر و یک دانه خردل.

(- گیاهی است شبیه به ترب، اما کوچکتر. (فرهنگ عمید))

(- حق الیقین (علامه مجلسی): ص ۳۶۸ .) (اول کسی که به دنیا بر می گردد امام حسین (علیه السلام) است)
قال الصادق (علیه السلام) :

«أول من يرجع الى الدنيا، الحسين بن علي (علیه السلام) فيملك حتى يسقط حاجباه على عينيه من الكبر...».
امام صادق (علیه السلام) فرمود:

«اول کسی که در رجعت به دنیا بر می گردد حضرت امام حسین (علیه السلام) خواهد بود و آن مقدار حکومت و رهبری خواهد کرد که از پیری موهای ابروهای او بر روی دیده اش آویخته شود.».

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۴۶ .) (خبر دادن امام حسین (علیه السلام) از بازگشت خویش به دنیا) جابر از امام باقر (علیه السلام) روایت می کند: حضرت امام حسین (علیه السلام) در صحرای کربلا پیش از شهادت فرمودند:
«جدم رسول خدا ۶۱ به من فرمود:

ای فرزند! تو را به سوی عراق خواهند برد، در زمینی که پیغمبران و اوصیای ایشان در آنجا یکدیگر را ملاقات کرده اند یا خواهند کرد، و آن زمین را «عمورا» می گویند، در آنجا شهید خواهی شد و با تو جماعتی از اصحاب تو نیز به شهادت خواهند رسید، که درد و رنج بریدن آهن به ایشان نخواهد رسید، چنانچه آتش را حقتعالی بر حضرت ابراهیم (علیه السلام) سرد و سلام گردانید، همچنین آتش جنگ بر تو و اصحاب تو سرد و سلام خواهد شد.».

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۶۲ .) امام حسین (علیه السلام) خطاب به اصحاب خود فرمود:

«بشارت باد شما را، شاد باشید که ما به نزد پیغمبر خود می رویم، پس می مانیم در آن عالم آنقدر که خدا بخواهد.

پس اول کسی که زمین شکافته می شود و از زمین بیرون می آید من خواهم بود و همراه بیرون آمدن من، بیرون خواهد آمد امیرالمؤمنین (علیه السلام) و قیام خواهد کرد قائم ما (علیه السلام) پس نازل می شود بر من گروهی از آسمان از طرف حق تعالی (که هرگز بر روی زمین فرود نیامده باشند) با جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و لشکرها از ملائکه.

و فرود می آید محمد و علی (علیهما السلام) و من و برادرم و جمیع آنها که خدا بر ایشان منت گذاشته از انبیاء و اوصیاء، سوار شده بر اسبان خدائی ابلق از نور، که هیچ مخلوقی پیش از آنها، بر آنها سوار نشده است.

(- هر چیز دو رنگ، خصوصاً سیاه و سفید را گویند.)

پس حضرت رسول خدا ۶۱ عَلم خود را به دست می گیرد و حرکت می دهد و شمشیر خود را به دست قائم ما می دهد، پس بعد از آن، آنچه خدا خواهد می نمائیم.

پس از آن حقتعالی بیرون می آورد از مسجد کوفه چشمه ای از روغن و چشمه ای از آب و چشمه ای از شیر.

پس آنگاه حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) شمشیر حضرت رسول (صلی الله علیه وآله وسلم) را به من می دهد و مرا به جانب مشرق و مغرب بفرستد، پس هر که دشمن خدا باشد خونش را بریزم و هر بتی را بیابم بسوزانم تا اینکه به زمین هند برسم و جمیع بلاد هند را فتح کنم.

و حضرت دانیال و یوشع زنده شوند و بیایند به سوی حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) و گویند:

«راست گفتند خدا و رسول او در وعده ها که دادند».

پس هفتاد نفر با ایشان بفرستند به سوی بصره که هر که در مقام مقاتله در آید او را بکشند، و لشکری به سوی بلاد روم بفرستند که آنها را فتح کنند.

پس هر حیوان حرام گوشت که باشد بگشتم تا آنکه به غیر حلال و پاک و پاکیزه در روی زمین نباشد ... یهود و نصاری و سایر ملل را مختیر گردانم میان اسلام و شمشیر، پس هر که مسلمان شود منت گذارم بر او و هر که اسلام را نخواهد خورش را بریزم. و هیچ مردی از شیعیان ما نماند مگر آنکه خدا ملکی به سوی او بفرستد که خاک را از روی او پاک کند و زنان و منزل او را در بهشت به او نشان دهد.

و هر کور و زمین گیر و مبتلائی که باشد خدا به برکت ما اهل بیت آن بلاها را از او دفع نماید.

و حق تعالی برکت را از آسمان به زمین فرو فرستد به مرتبه ای که شاخه های درختان میوه دار از زیادی میوه بشکند و میوه تابستان در زمستان و میوه زمستان در تابستان به عمل آید و این است معنی قول حق تعالی که فرمود:

«وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا...»

«و اگر اهل شهرها و آبادیها، ایمان می آوردند و تقوا پیشه می کردند، برکات آسمان و زمین را بر آنها می گشودیم؛ ولی (آنها؛ حق را) تکذیب کردند؛ ما هم آنان را به کیفر اعمالشان مجازات کردیم».

(- سوره اعراف: آیه ۹۶ .)

سپس فرمود:

خداوند به شیعیان ما کرامتی ببخشد که مخفی نماند بر ایشان هیچ چیز در زمین و آنچه در زمین است، حتی آنکه اگر کسی بخواهد از احوال خانواده خود اطلاع حاصل کند خدا به او الهام می کند به آنچه که آنها انجام می دهند.

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۶۲ .)

(حساب خلافت در رجعت با امام حسین (علیه السلام) است)

قال الصادق (علیه السلام) :

«انَّ الذی یلی حساب النَّاسِ قبل یوم القیامۃ الحسین بن علی (علیهما السلام) فَأَمَّا القیامۃ فَأَمَّا هُوَ بَعَثَ إِلَى الْجَنَّةِ وَ بَعَثَ إِلَى النَّارِ»

از امام صادق (علیه السلام) روایت شده:

حساب خلائق با حضرت امام حسین (علیه السلام) خواهد بود در رجعت پیش از قیامت و اما قیامت، پس در قیامت مردم مبعوث می شوند تا به بهشت یا به جهنم بروند.

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۴۳، ح ۱۳ .)

(یاران امام حسین (علیه السلام) هنگام بازگشت آن حضرت به دنیا) از امام صادق (علیه السلام) روایت شده که:

گروهی از فرشتگان از خدای تبارک و تعالی اجازه گرفتند که برای یاری امام حسین (علیه السلام) نازل شوند، چون به سرزمین کربلا رسیدند امام حسین (علیه السلام) به شهادت رسیده بود.

به آنها خطاب شد ملازم قبر او باشید تا وقتی که خروج کند، در آن روز از یاران او خواهید بود، این فرشتگان همواره در کنار قبر آن حضرت هستند و برای آن حضرت گریه می کنند تا روزی که خارج شود و آنها از یاران و یاوران او باشند.

(- کامل الزیارات: ص ۸۸ .)

در برخی منابع تعداد همراهان امام حسین ۹۵ (علیه السلام) هزار نفر آمده است.

(- تفسیر فرات: ص ۲۰۳ .) امام حسین (علیه السلام) چهل هزار سال حکومت می کند:

امام صادق (علیه السلام) فرمود:

«نخستین کسی که در رجعت بر می گردد حسین بن علی (علیه السلام) است، چهل هزار سال در روی زمین می ماند، تا از کثرت سن، ابروانش بر روی چشمهایش بریزد».

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۴۶ / تفسیر برهان: ج ۲، ص ۴۰۸ .)

(امام حسین (علیه السلام) حضرت مهدی (علیه السلام) را غسل می دهد) «ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمْ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا»

(- سوره اسراء: آیه ۶ .)

«سپس شما را بر آنها چیره می کنیم؛ و شما را بوسیله داراییها و فرزندان کمک خواهیم کرد، و نفرات شما را بیشتر (از دشمن) قرار می دهیم».

در تفسیر آیه شریفه ۶ از سوره اسراء چنین روایت شده:

... امام حسین (علیه السلام) با هفتاد نفر از یارانش، که خودهای دو روی طلا بر سر دارند، و به مردم اعلام می کنند که این (- کلاه آهنی، کلاه فلزی که در جنگ بر سر می گذارند. (فرهنگ عمید).)

حسین [(علیه السلام)] است که خارج شده است، تا مؤمنان در مورد او دچار شک و تردید نشوند و خیال نکنند که شیطان یا دجال است. و این هنگامی است که حضرت مهدی (علیه السلام) در میان مردم است.

هنگامی که همه مؤمنان امام حسین (علیه السلام) را شناختند و همگی یقین کردند که او حضرت حسین (علیه السلام) است، اجل حضرت مهدی (علیه السلام) فرا می رسد و دیده از جهان فرو می بندد.

(- حضرت مهدی (علیه السلام) همانند دیگر ائمه (علیهم السلام) : پس از رحلتشان قبل از قیامت به دنیا باز می گردند. (پس از این روایتی را در این مورد متذکر خواهیم شد).)

آنگاه امام حسین (علیه السلام) او را غسل و کفن و حنوط می کند و به خاک می سپارد. که هرگز امام را جز امام غسل نمی دهد. (- بحار الانوار: ج ۵۱، ص ۵۶ / کافی: ج ۸، ص ۲۰۶ .) (مؤمنان و دشمنانشان زنده می شوند تا انتقام بگیرند) از حضرت امام

موسی کاظم (علیه السلام) روایت شده است که:

«در رجعت ارواح مؤمنان با ارواح دشمنان ایشان به سوی بدن هایشان بر گردند، تا حق خود را از ایشان بستانند.

هر کس را که عذاب و شکنجه کرده باشد از او انتقام بگیرند.

و اگر مؤمنان را به خشم آورده باشند او را به خشم می آورند. و اگر مؤمنی را کشته باشند، در عوض او را بکشند.

پس مؤمنان سی ماه بعد از کشتن دشمنان خود زندگانی می کنند و بعد از آن، همه در یک شب بمیرند، مؤمنان به بهشت و دشمنان به بدترین عذابهای جهنم بر گردند».

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۴۴، ح ۱۶ / حق الیقین: ص ۳۴۱ .)

(برگشتن حضرت عیسی (علیه السلام) در عهد امام زمان (علیه السلام)) (علی بن ابراهیم در تفسیرش روایت کرده که:

شهر بن خوشب گفت، حجاج به من گفت:

در قرآن کریم آیه ای هست که تفسیرش مرا عاجز کرده است و نمی فهمم و آن آیه این است:

«وَأَنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ...».

یعنی: «و هیچ یک از اهل کتاب نیست مگر اینکه پیش از مرگش به او [= حضرت مسیح] ایمان می آورد...».

(- سوره نساء: آیه ۱۵۹)

حجاج گفت:

به خدا سوگند که من امر می کنم که گردن یهود و نصرانی را بزنند [تا بلکه ایمان بیاورند] و نظر می کنم که لب او حرکت نمی کند تا بمیرد.

شهر بن خوشب می گوید: به او گفتم:

ای امیر این مراد [و منظور آیه] نیست که شما فهمیده اید.

حجاج گفت:

پس [منظور آیه چیست و] چه معنی دارد.

من گفتم:

[منظور آیه این است که] حضرت عیسی (علیه السلام) پیش از قیامت از آسمان به زمین خواهد آمد، پس نمی ماند هیچ یهودی و غیر یهودی مگر آنکه ایمان به حضرت عیسی (علیه السلام) می آورند پیش از مردن عیسی (علیه السلام) و [آن حضرت] در پشت سر حضرت مهدی (علیه السلام) نماز خواهد خواند.

حجاج گفت: وای بر تو این [مطلب و قضیه] را از کجا آوردی و از چه کسی شنیده ای؟

گفتم: از حضرت امام محمد باقر (علیه السلام) شنیده ام.

حجاج گفت: به خدا قسم که از چشمه صافی برداشته ای.

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۵۰ / حق الیقین: ص ۳۴۱)

(کسانی که در دنیا هلاک شدند به دنیا بر نمی گردند) (« وَ حَرَامٌ عَلٰی قَوْمٍ اَهْلَكْنَاهَا اَنْهُمْ لَا يُرْجَعُونَ »)

(- سوره انبیاء: آیه ۹۵)

«و حرام است بر شهرها و آبادیهایی که (بر اثر گناه) نابودشان کردیم (که به دنیا باز گردند؛) آنها هرگز باز نخواهند گشت»

آنچه که از روایات استفاده می شود عده ای از خوبان وعده ای از بدان در رجعت بر نمی گردند و آنها عبارتند از:

کسانی که در دنیا به عذاب الهی هلاک شده اند.

از امام صادق (علیه السلام) و امام باقر (علیه السلام) روایت شده است که:

«هر محلی که اهالی آن به عذاب الهی گرفتار و هلاک شده باشند در زمان رجعت باز نخواهند گشت.

و این آیه (و حرام علی قریه...) از بزرگترین دلایل بر اثبات رجعت می باشد، به جهت آنکه در اسلام کسی نیست که منکر رجعت

در قیامت و عالم آخرت باشد خواه آنکه به عذاب الهی هلاک شده و یا به مرگ عادی مرده باشد.

پس سخن خداوند «لایرجعون = باز نخواهند گشت» مربوط به رجعت در عالم دنیا است، چون در قیامت همگان رجعت می کنند و

محشور می شوند تا اهل معصیت در آتش دوزخ گرفتار آیند.

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۵۲ و ۶۰ و ۱۱۸ و ج ۹۰، ص ۸۵) (بنی امیه را از دم شمشیر بگذرانیم) خداوند در قرآن کریم می

فرماید:

«رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ».

«کافران (هنگامی که آثار شوم خود را ببینند) چه بسا آرزو می کنند که ای کاش مسلمان بودند».

(- سوره حجر: آیه ۲)

امام باقر (علیه السلام) در تفسیر این آیه به نقل از وجود مقدس امیرمؤمنان (علیه السلام) می فرماید:

«هنگامی که من و شیعیانم خارج شدیم [و به دنیا برگشتیم]، عثمان و پیروانش نیز خارج شوند و بنی امیه را از دم شمشیر بگذرانیم، کافران آرزو می کنند که ای کاش مسلمان بودند».

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۶۴)

(همه در اوج قدرت و نعمت زندگی می کنند) امیر مؤمنان (علیه السلام) فرمود:

سوگند به خداوندی که دانه را شکافت و انسان را آفرید، در آن زمان [رجعت] همگی در اوج قدرت و نعمت زندگی می کنند. و از دنیا نمی روند جز اینکه یک هزار پسر برای آنها متولد شود، که همگی به دور از هرگونه بدعت و انحراف زندگی می کنند. به کتاب خدا عمل می کنند و از سنت رسول الله پیروی می کنند و همه خطرات و نگرانیها از آنها دور می شود.

(- بحار الانوار: ج ۵۱، ص ۵۷)

(یزید چند بار به دنیا بر می گردد) از بعضی روایات استفاده می شود که: یزید و یزیدیان چندین بار به این دنیا بر می گردند و در هر دفعه به کیفر اعمال خود می رسند.

اینک به سه دسته روایاتی که در این زمینه آمده است اشاره می کنیم:

۱ - امام صادق (علیه السلام) فرمود:

«... گروهی از مؤمنان با صلابت پیش از قیام قائم (علیه السلام) برانگیخته می شوند و انتقام خون حسین (علیه السلام) و یارانش را می گیرند.

(- کامل الزیارات: ص ۶۳ / تفسیر نور الثقلین: ج ۳، ص ۱۳۸)

۲ - روایت شده:

هنگامی که قائم ماقیام کند انتقام خون امام حسین (علیه السلام) را می گیرد.

(- مستدرک: ج ۳، ص ۴۱۴ / اثبات الهداء: ج ۷، ص ۱۰۲ و ۱۰۵)

۳ - و نیز روایت شده:

در پایان عمر حضرت ولی عصر (عج) امام حسین (علیه السلام) با هفتاد نفر از اصحابش رجعت می کند و از یزید و یزیدیان قصاص می کند.

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۶۱) (آخرین برگشت علی (علیه السلام) به دنیا و کشته شدن شیطان) «قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ . قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ . إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ»

(- سوره ص: آیه ۷۹ الی ۸۱)

گفت: «پروردگارا! مرا تا روزی که انسانها برانگیخته می شوند مهلت ده». فرمود: «تو از مهلت داده شدگانی. ولی تا روز و زمان معین».

(- نظر مرحوم علامه طباطبائی در تفسیر این آیه:

«... روز معین، روزیست که خدای تبارک و تعالی اجتماع بشری را اصلاح خواهد فرمود، ریشه فساد را قطع خواهد کرد، دیگر

کسی جز خدا را نخواهد پرستید. آن روز پایان مهلت ابلیس است». تفسیر المیزان: ج ۱۲، ص ۱۶۸)

«ابلیس از خدا خواست که او را تا روز قیامت مهلت دهد، ولی خداوند آن را رد کرد و فرمود:

(تا روز وقت معلوم تو از مهلت داده شده هستی)، چون روز وقت معلوم فرا رسد، ابلیس با تمام پیروانش که از زمان (- سوره

حجر: آیه ۳۶ - ۳۸)

خلقت آدم تا آنروز از او پیروی کرده اند، ظاهر می شود ...»

و حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) برگردد و این آخرین برگشت آن حضرت است. راوی گفت: مگر [علی (علیه السلام)] رجعت‌های بسیار خواهد کرد؟ حضرت فرمودند: بلی.

و هر امامی که در قرنی بوده باشد نیکوکاران و بدکاران زمان او بر می گردند تا حق تعالی مؤمنان را بر کافران غالب گرداند و مؤمنان از ایشان انتقام بگیرند.

پس چون آن روز [یعنی آخرین رجعت علی (علیه السلام)] برسد، حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) برگردد با اصحابش، و شیطان نیز بیاید با اصحابش، و ملاقات ایشان در کنار فرات واقع شود نزدیک به کوفه، پس کشت و کشتاری بینشان واقع می شود که هرگز چنین قتلی واقع نشده باشد.

امام صادق (علیه السلام) فرمود: گویا می بینم اصحاب حضرت امیر را که صد قدم از پشت سر بر می گردند و پای بعضی در میان آب فرات داخل شود. پس ابری از آسمان فرود آید که پر شده باشد از ملائکه، و رسول خدا ۶۱ در حالی که اسلحه ای از نور در دست داشته باشد، در پیش آن ابر می آید، چون نظر شیطان بر آن حضرت بیافتد عقب نشینی کند، و اصحابش به او گویند: اکنون که پیروز شدی به کجا می روی؟

شیطان می گوید: من می بینم آنچه شما نمی بینید، من می ترسم از پروردگار عالمیان. پس حضرت رسول ۶ به او می رسد و حربه در میان دو کتفش بزند که او و اصحابش همه هلاک شوند. (- سلاح، آلت جنگ از قبیل شمشیر و خنجر و سرنیزه.

بعد از آن، همه مردم خدا را به یگانگی پرستند و هیچ چیز را با خدا شریک نگردانند.

حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) چهل و چهار هزار سال حکومت خواهد کرد... پس در آنوقت دو باغ سر سبز که حقتعالی (- مرحوم مجلسی در کتاب حق الیقین: ص ۳۴۱ می فرماید: چهل و چهار هزار فرزند از صلب علی (علیه السلام) متولد شود و همه پسر، هر سال یک فرزند.)

در سوره الرحمن فرموده در دو طرف مسجد کوفه به هم رسد.

(- بحار: ج ۵۳، ص ۴۲، ح ۱۲ / حق الیقین مرحوم مجلسی؛ ص ۳۴۱.)

پیامبران، علی (ع) را یاری خواهند کرد

و ابن بابویه به سند معتبر از حسن بن جهم روایت کرده است که:

مأمون از حضرت امام رضا (علیه السلام) پرسید که چه می گویی در رجعت؟

امام رضا (علیه السلام) فرمود:

حق است و در میان امت‌های گذشته بوده است و قرآن مجید به آن ناطق است و رسول خدا ۶ فرموده که: می باشد در این امت آنچه در امم سابقه بوده، مانند دو تار نعل که با هم موافقند و مانند پره‌های تیر که با یکدیگر مساویند.

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۵۹ و ۱۰۸ و ۱۲۷ و ۱۲۹.)

و حضرت رضا (علیه السلام) فرمود: چون مهدی از فرزندان من بیرون آید عیسی (علیه السلام) از آسمان به زمین فرود می آید و در عقب او نماز کند.

و عیاشی از حضرت امام جعفر صادق (علیه السلام) روایت کرده است که فرمود: خلفای جور بر خود نام گذاشته اند و خود را امیرالمؤمنین می گویند که این نام مخصوص علی بن ابی طالب است و هنوز معنی این نام و تأویل او بر مردم ظاهر نشده است.

راوی گفت: تأویل آن کی خواهد بود.

فرمود: آن وقتی خواهد بود که حق تعالی جمع کند در پیش روی علی (علیه السلام) پیغمبران و مؤمنان را تا یاری کنند او را چنانچه حق تعالی فرموده است: «وَ اذِ اخذَ اللّٰهُ ميثاقَ النَّبِيِّينَ، ...».

(- سوره آل عمران: آیه ۸۱.)

پس در آن روز رسول خدا ۶ عَلَم را به علی بن ابی طالب می دهد، پس او امیر تمام خلائق خواهد بود و خلائق همه در زیر عَلَم آن حضرت خواهند بود و او امیر و پادشاه همه خواهد بود.

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۷۰.)

این است تأویل امیرالمؤمنین و معنی آن. (جنگ صفین در رجعت) حضرت امام جعفر صادق (علیه السلام) فرمود:

علی (علیه السلام) را در زمین رجعتی خواهد بود با فرزندش حسین (علیه السلام) با علم خود، خواهد آمد تا انتقام بگیرد از بنی امیه و معاویه و آل معاویه و هر که با آن حضرت جنگ کرده باشد.

پس خدا یاوران او را از اهل کوفه زنده کند و هفتاد هزار کس از سایر مردم، پس با ایشان ملاقات می کند در صفین مثل مرتبه اول تا همه را بکشد و کسی از ایشان نماند که خبر بیرون برد، پس خدا ایشان را ببرد به سوی بدترین عذابها با فرعون.

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۷۴.) (امام زمان (علیه السلام) بعد از رحلتش به دنیا بر می گردند) از مجموع روایات (رجعت) معلوم می شود که همه امامان معصوم (علیهم السلام): به دنیا بر می گردند.

و همچنین تصریح شده که حضرت ولّی عصر (عج) نیز بعد از رحلتش رجعت خواهد نمود.

و در روایات آمده است که قیام قیامت چهل روز پس از رحلت حضرت ولّی عصر (عج) می باشد، و این مطلب مربوط به رحلت آن حضرت در رجعت است. و گرنه طبق صدها حدیث بعد از رحلت اولی حضرت بقیه الله روحی فداه، اهلبیت (- «... قال بعض

علمائنا فی کتاب کتبه فی الرجعة ان للقاء (علیه السلام) ایضاً رجعه بعد موته...».

بحار الانوار: ج ۲۵، ص ۱۰۸.)

عصمت و طهارت هزاران سال فرمانروائی خواهند داشت.

(- حق الیقین (علامه مجلسی): ص ۳۵۴.) (زندگی سخت برای دشمنان اهل بیت: در رجعت)

«وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا.»

«هر کس از یاد من اعراض بکند برای او زندگی سخت و تنگی است.»

(- طه: آیه ۱۲۴.)

از امام صادق (علیه السلام) تفسیر این آیه را پرسیدند؟

حضرت فرمود:

«به خدا سوگند این آیه در حق دشمنان ماست.»

راوی پرسید: جانم به فدایت، گاهی می بینیم که آنها در طول زندگی با آسایش و وسعت زندگی می کنند و هرگز روی تنگی

نمی بینند تا مرگشان فرا رسد. فرمود:

«به خدا سوگند که مربوط به رجعت است.»

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۵۱.)

و نیز روایت شده که:

خوراک دشمنان اهل بیت در رجعت، عذره انسان خواهد بود چنانچه حق تعالی فرموده است: «... ان له معيشة (- غائط .)

ضنکاً».

(- سوره طه: آیه ۱۲۴ .)

آنانکه حق را دیدند و از آن اعراض کردند و از شاهراه حق و حقیقت منحرف شدند در موقع رجعت، روز بسیار سختی دارند و در روز رستاخیز روزگار سخت تری در انتظار آنهاست. (ظاهر شدن علی در کنار خورشید)

«انْ نَشَأُ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ»

«اگر ما اراده کنیم، از آسمان بر آنان آیه ای نازل می کنیم که گردنهایشان در برابر آن خاضع گردد».

(- شعراء: ۴ .)

ابوبصیر می گوید از محضر امام باقر (علیه السلام) معنای این آیه را پرسیدم، فرمود:

«منظور از نشانه علی بن ابی طالب (علیه السلام) است که یک ساعت در کنار خورشید ظاهر می شود و خورشید بالای سر مردم می ایستد، تا همگان او را ببینند و دقیقاً با حسب و نسبش بشناسند. در آن هنگام گردن بنی امیه در برابر علی (علیه السلام) خاضع می شود».

سپس فرمود:

«در آنروز بنی امیه آنقدر خوار می شوند که اگر یکی از آنها در زیر درختی پنهان شود، آن درخت بانگ می زند که اینجا یک نفر اموی است، او را بکشید».

در حدیث دیگر امام باقر (علیه السلام) در تفسیر این آیه فرمود: آری خداوند این نشانه را برای آنها آشکار می کند.

ابوبصیر پرسید: برای چه کسانی؟

فرمود: برای بنی امیه.

ابوبصیر پرسید: منظور از نشانه [در آیه] چیست؟

فرمود: «ایستادن خورشید از ظهر تا عصر در وسط آسمان، و ظاهر شدن صورت و سینه مردی در قرص خورشید که حسب و نسب او برای همه مردم روشن است. و آن در عهد سفیانی واقع می شود، که هلاکت سپاه سفیانی در آن موقع فرا می رسد».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۱۰۹ / ارشاد مفید: ص ۳۵۹ .)

(برای من بازگشتی پس از بازگشت است) امیر مؤمنان (علیه السلام) در ضمن حدیث مفصّلی می فرماید:

«خدای تبارک و تعالی از من و رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) پیمان گرفته که همدیگر را یاری کنیم، من حضرت محمد (صلی الله علیه وآله وسلم) را یاری کردم و در برابرش شمشیر زدم و دشمنش را کشتم و پیمانی را که بر عهده ام بود انجام دادم. ولی تا کنون هیچ پیامبری مرا یاری نکرده است، زیرا آنها پیش از من از دنیا رفته اند، ولی به زودی وقت آن فرا می رسد که آنها نیز مرا یاری کنند».

«همه روی زمین از مشرق تا مغرب از آن من خواهد بود. خداوند همه پیامبران مُرسل را از آدم تا خاتم (صلی الله علیه وآله وسلم) زنده می کند و همه آنان در برابر من شمشیر می زنند و گردنکشان را از جنّ و انس، از زنده و مرده گردن می زنند».

«چقدر جای شگفت است؟!... و چگونه تعجب نکنم از مردگانی که خداوند آنها را بر می انگیزد و همگی در حالیکه صدا می زنند: لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ، یا داعی اللّٰه! در کوچه های کوفه پراکنده شده شمشیرها را حمایل کرده، کافران، طاغیان و طاغوتیان را از اولین و آخرین گردن می زنند، تا خداوند وعده اش را تحقّق بخشد».

«برای من رجعتی پس از رجعت، بازگشتی پس از بازگشت است. من رجعتهای مکرّر دارم، من حمله ها و انتقامهای فراوان دارم، من حکومتهای بسیار دارم، من دژ آهنینم، من بنده خدا و برادر پیامبر خدایم».

«... من ظاهر شونده در قرص خورشیدم، من دابۀ الارضم، من قسیم النّارم، من خازن بهشت و صاحب اعرافم».

«... من صاحب عصا و میسم هستم».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۴۶ - ۴۹ و الزام النَّاصب: ج ۲، ص ۳۶۱ - ۳۶۳ .) (منظور از دابۀ الارض در قرآن علی (علیه السلام) است)

«وَ إِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ».

به آیات ما ایمان نمی آورند».

(- سوره نمل: آیه ۸۲ .)

از نظر روایات اهلیت عصمت و طهارت هیچ تردیدی نیست که منظور از دابۀ الارض رجعت وجود مقدّس شاه ولایت حضرت علی بن ابی طالب (علیه السلام) می باشد. امام صادق (علیه السلام) می فرماید: مردی به عمّار یاسر گفت:

ای ابویقظان! (کنیه عمّار) آیه ای در قرآن مرا مضطرب کرده، افکار پوسیده ای بر دلم هجوم آورده.

عمّار فرمود: آن کدام آیه است؟

گفت: آیه «وَ إِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ...» نمی دانم که منظور از «دابۀ الارض» در این آیه چیست؟

عمّار یاسر فرمود: من به خدای تبارک و تعالی سوگند می خورم که ننشینم و نخورم، جز اینکه او را به تو نشان دهم. عمّار با آن مرد راه افتادند و به خدمت مولای متّقیان امیرمؤمنان شرفیاب شدند. حضرت علی (علیه السلام) خرما و کَره میل می فرمودند.

علی (علیه السلام) خطاب به عمّار فرمودند: ای ابویقظان! بیا نزدیک. عمّار جلو رفت و مشغول خوردن شد.

آن مرد دچار شگفت شد. چون برخاستند به او گفت: ای ابویقظان! چگونه است، تو که قسم خورده بودی نشینی و نخوری تا او را به من نشان دهی؟! عمّار فرمود: اگر اندیشه ات را به کار انداخته بودی متوجّه می شدی که من او را به تو نشان دادم [یعنی دابۀ الارض همانا امیرمؤمنان علی (علیه السلام) است که به تو نشان دادم].

(- الزام النَّاصب: ج ۲، ص ۳۴۷ / بحار: ج ۳۹، ص ۲۴۲ .) (علی (علیه السلام) در زیباترین صورت ظاهر می شود) امام صادق (علیه السلام) می فرماید: روزی رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) وارد مسجد شدند و مشاهده کردند که امیرمؤمنان (علیه السلام) شنهای مسجد را زیر سرش بالش کرده و خوابیده است. با پای مبارکشان او را حرکت دادند و فرمودند: «ای دابۀ الارض! برخیز».

یکی از اصحاب گفت: ای رسول گرامی! آیا ما همدیگر را با این نام بخوانیم؟

فرمود: نه، به خدا سوگند که این نام به او [علی (علیه السلام)] اختصاص دارد. او همان «دابۀ الارض» است که خدای تبارک و تعالی در کتابش فرموده:

«چون سخن بر آنها فرود آید جنبنده ای را از زمین بیرون می آوریم و برای مردم سخن می گوید که مردم به آیات ما باور نمی کردند».

سپس خطاب به علی (علیه السلام) فرمود:

«ای علی! چون آخرالزمان فرا رسد خداوند تو را در زیباترین صورتی ظاهر می سازد و در دست تو میسمی (آهنی) هست که دشمنانت را با آن علامت می گذاری».

(- بحارالانوار: ج ۳۹، ص ۲۴۳ و بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۳۹ و ۵۲ .) عصای موسی (علیه السلام) در دست علی (علیه السلام)

رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) در وصف «دابۀ الارض» فرمود:

«تیزپائی به او نمی رسد، فرار کننده ای از او فوت نمی شود. مؤمن را نشان مؤمن، و کافر را نشان کافر می زند. عصای حضرت

موسی و انگشتر حضرت سلیمان با اوست».

(- بحارالانوار: ج ۶، ص ۳۰۰ .) امیرمؤمنان علی (علیه السلام) اولین و آخرین امام

امام صادق (علیه السلام) از رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) نقل می کند که:

در شب معراج گفته شد: «ای محمّد! علی اول است، زیرا او نخستین امامی است که پیمان مرا پذیرفته است. علی آخر است، زیرا آخرین امامی است که روحش را قبض می کنم. او همان دابّه است که با مردم سخن می گوید».

(- بحارالانوار: ج ۴۰، ص ۳۸ و بصائرالدرجات: ص ۱۵۰ .)

رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) در ضمن حدیث مفصّلی می فرماید که دابّه الارض سه بار ظاهر می شود و...

(- نورالثقلین: ج ۴، ص ۹۹، مجمع البیان: ج ۷، ص ۲۳۴ و بحارالانوار: ج ۶، ص ۳۰۰ .) همه مردم حضرت علی (علیه السلام) را می بینند

امیر مؤمنان در ضمن خطبه مفصّلی که در مورد دجال ایراد فرموده است، بعد از شرح کشته شدن دجال می فرماید:

«پس از آن «طامه کبری» است» اصحاب پرسیدند: «طامه کبری» چیست؟ فرمود:

«خروج دابّه الارض است که در نزدیکی (صفا) ظاهر می شود. انگشتر حضرت سلیمان و عصای حضرت موسی در دست اوست... هنگامی که سرش را بلند می کند همه کسانی که در میان مشرق و مغرب هستند به قدرت الهی او را می بینند. و آن پس از طلوع خورشید از مغرب است که در آن هنگام در توبه بسته می شود».

(- بحارالانوار: ج ۵۲، ص ۱۹۴ / کمال الدین: ج ۲، ص ۵۲۷ .)

و در حدیث دیگر فرمود: «من دابّه الارض هستم، من صاحب عصایم، من جدا کننده حق و باطل در قضایم، من کشتی نجاتم».

(- بحارالانوار: ج ۴۱، ص ۵ .) علی (علیه السلام) خود را معرفی می کند

ابوالطفیل می گوید:

مطالبی را در مورد رجعت از سلمان و مقداد و ابی بن کعب شنیده بودم، در کوفه به خدمت حضرت علی (علیه السلام) نقل کردم، امیر مؤمنان همه آنها را تصدیق فرمود. آنگاه یقین من به رجعت در سطح یقینم به قیامت شد. یکی از مطالبی که از محضر آن حضرت پرسیدم در مورد دابّه الارض بود، فرمود از این پرسش در گذر. عرض کردم مرا آگاه ساز. فرمود:

«دابّه الارض، جنبنده ایست که غذا می خورد، در بازار راه می رود، ازدواج می کند».

پرسیدم: او کیست؟

فرمود: او کسی است که استقرار و آرامش زمین به وسیله اوست.

گفتم: او چه کسی است؟

فرمود: او صاحب زمین است.

گفتم: کیست؟

فرمود: او صدیق امت است، فاروق امت است، ذوالقرنین امت است.

گفتم: او چه کسی است؟

فرمود: او کسی است که علم کتاب نزد اوست. او کسی است که به آنچه از طرف خدا آمده تصدیق نموده، روزی که جز من و محمّد (صلی الله علیه وآله وسلم) به آن کافر بودند. که به خدا سوگند منم.

گفتم: نامش را بفرمائید.

فرمود: گفتم.

(- کتاب اسرار آل محمد (صلی الله علیه و آله وسلم) (سلیم بن قیس): ص ۶۸ / ایقاظ: ص ۳۶۶ .)

با توجه به روایات یاد شده هیچ شکی باقی نمی ماند در اینکه منظور از دابۀ الارض در قرآن امیرمؤمنان علی (علیه السلام) است که در آخرالزمان به دنیا بر می گردد.

علی (علیه السلام) سه مرتبه به دنیا بر می گردند که در دفعه سوم در توبه بر روی مردم بسته می شود.

(زنده شدن گروهی هنگام ظهور حضرت مهدی (علیه السلام))

در روایات بسیاری از اهل بیت عصمت و طهارت وارد شده که: گروهی از دشمنان اهل بیت (علیهم السلام) : که در دشمنی حدّ و مرزی نشناخته اند به هنگام ظهور حضرت مهدی (علیه السلام) زنده می شوند،

و گروهی از دوستان اهل بیت که در راه دوستی اهل بیت مشکلات فراوانی را تحمل کرده اند زنده می شوند، تا این گروه از آن گروه انتقام بگیرند و دلهایشان خنک شود آنگاه هر گروهی به سزای اعمال خود می رسد.

(- تأویل الآیات: ۴۰۱ / نورالثقلین: ج ۴، ص ۱۰۱ .)

مرحوم طبرسی در تفسیر پر ارج «مجمع البیان» می فرماید: «روایات بسیار فراوانی از امامان اهل بیت (علیهم السلام) : رسیده است که خدای تبارک و تعالی به هنگام ظهور حضرت مهدی (علیه السلام) گروهی از دوستان و شیعیان آن حضرت را که پیش از قیام آن حضرت از دنیا رفته اند باز می گرداند تا به ثواب یاری آن حضرت برسند و با دیدن آن روزگار میمون مسرور شوند. و گروهی از دشمنان او را نیز باز می گرداند تا به دست شیعیان از آنها انتقام گرفته شود و با دیدن شکوه و عظمت آن حضرت خوار و زبون شوند».

(- مجمع البیان: ج ۷، ص ۲۳۴ .) (دنیا پس از چموشی به ما روی می آورد)

«وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ...»

«و ما اراده کرده ایم بر آنانکه در روی زمین به ضعف کشیده شده اند منت نهاده، آنانرا پیشوایان و وارثان زمین قرار دهیم»

(- سوره قصص: آیه ۵ .)

«خداوند متعال پیامبرش را آگاه ساخت که چه مصیبت‌هایی از قتل و غیره به امام حسین و اهل بیت او خواهد رسید، و در مقابل، امامت در نسل او خواهد بود.»

خدایش به او خبر داد که امام حسین (علیه السلام) کشته می شود ولی بعداً به این دنیا باز می گردد و بر اریکه سلطنت می نشیند و دشمنانش را نابود می کند و بر سراسر جهان فرومان روائی می کند ...

این است معنی قول خداوند «و نريد ان نمن على الذين...»

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۱۰۲ / تفسیر قمی: ج ۲، ص ۲۹۶ .)

مفضّل می گوید: از امام صادق (علیه السلام) شنیدم که فرمود:

«روزی رسول اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) به علی و حسن و حسین (علیهم السلام) : نگاه کرد و گریه نمود و آنگاه فرمود: شما کسانی هستید که بعد از من به ضعف کشیده می شوید».

مفضّل می گوید: گفتم: ای فرزند رسول خدا! معنای این جمله چیست؟

فرمود: معنای آن اینست که شما بعد از من پیشوا و وارث هستید که خدای تبارک و تعالی می فرماید: «وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ...».

(- سوره قصص: آیه ۵ .)

(- معانی الاخبار: ص ۷۹ .)

ابوالصلاح کنانی می گوید:

کسانی است که خدای تبارک و تعالی در حَقِّش فرموده است: «وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ...».

(- ارشاد: ج ۲، ص ۱۸۰ / تفسیر برهان: ج ۳، ص ۲۱۸ / مجمع البیان: ج ۷، ص ۲۳۹.)

امیرمؤمنان در یکی از کلمات قصار خود می فرماید:

«لَتَعَطْفَنَّ الدُّنْيَا عَلَيْنَا بَعْدَ شِمَاسِهَا عَطْفَ الصُّرُوسِ عَلَى وَلَدِهَا».

یعنی: «دنیا پس از چموشی به ما روی می آورد آنچنانکه شتر بدخو به بچه اش روی می آورد». سپس این آیه را تلاوت فرمود:

«وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ...».

(- نهج البلاغه کلمات قصار: رقم ۲۰۹ / شرح نهج البلاغه: ج ۱۹، ص ۲۹.) (بازگشت رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) به

دنیا)

«إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ...».

«آن کس که قرآن را بر تو فرض کرد، تو را به جایگاهت [= زادگاهت] باز می گرداند...».

(- سوره قصص: آیه ۸۵.)

امام صادق (علیه السلام) در تفسیر این آیه فرمود:

«پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) به سوی شما باز می گردد».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۴۶ / تفسیر برهان: ج ۳، ص ۲۳۹.)

امام سجّاد (علیه السلام) نیز در تفسیر این آیه فرمود:

«پیامبرتان به سوی شما بر می گردد».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۵۶.)

ابوخالد کابلی از امام زین العابدین (علیه السلام) روایت می کند که در تفسیر این آیه فرمود: «رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم)

و سلم)، امیرمؤمنان (علیه السلام) و امامان (علیهم السلام): به سوی شما باز می گردند».

در محضر امام باقر (علیه السلام) از جابر بن عبدالله انصاری گفتگو شد، امام باقر (علیه السلام) فرمود: «خداوند رحمت کند جابر

را، او از فقهای ما بود. دانشش تا به آنجا رسیده بود که می دانست آیه (إِنَّ الَّذِي فَرَضَ...مربوط به رجعت است».

(- تفسیر قمی: ج ۲، ص ۱۴۷ / نورالثقلین: ج ۴، ص ۱۴۴.) رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) و علی (علیه السلام)

همدیگر را ملاقات می کنند

از امام صادق (علیه السلام) تفسیر این آیه (إِنَّ الَّذِي فَرَضَ...) را پرسیدند، فرمود:

- «به خدا سوگند، دنیا سپری نمی شود تا رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) و امیرمؤمنان (علیه السلام) در (تَوْبَتِهِ) همدیگر

را ملاقات کنند و (- تَوْبَتِهِ) نام سرزمینی در نواحی «کوفه» است، که قبر ابوموسی اشعری آنجاست.

مستدرک سفینه: ج ۱، ص ۴۲۹.)

در آنجا مسجدی بسازند که دوازده هزار در داشته باشد».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۱۱۳.) روز فتح چه روزی است؟

در تفسیر قمی آمده است:

هنگامی که رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) اخبار رجعت را بیان فرمود، پرسیدند: روز فتح چه روزیست؟

فرمود: در روز فتح کافران را ایمان آوردن سودی نمی بخشد و به آنها مهلت داده نمی شود.

(- تفسیر قمی: ج ۲، ص ۱۷۱ / نورالثقلین: ج ۴، ص ۲۳۳.)

(منکران و ملحدان برای کیفر شدن باز می گردند) «قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا».

«گویند: ای وای بر ما، چه کسی ما را از خوابگاهمان برانگیخت؟!».

(- سوره یس: آیه ۵۲ .)

حسن بن شاذان می گوید:

گروهی از عثمانیها در شهر واسط مرا آزار می کردند و در هر فرصتی ضربه هائی بر من وارد کردند. من نامه ای به خدمت امام رضا (علیه السلام) نوشتم و از آزارهای مردم واسط به محضر آن حضرت شکایت کردم. امام رضا (علیه السلام) با خط شریف خود در پاسخ نوشت: «خدای تبارک و تعالی از دوستان ما پیمان گرفته که در حکومتهای باطل در برابر آزار دشمنان صبر کنند. هنگامی که اشرف مخلوقات قیام کند، خواهند گفت: ای وای بر ما، چه کسی ما را از خوابگاههای خود برانگیخته است».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۸۹ .) (این آیه با امام حسین ارتباط دارد)

«وَصَيَّنَّا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا، حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا، وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا...».

«ما به انسان توصیه کردیم که به پدر و مادرش نیکی کند، مادرش او را با ناراحتی بر زمین می گذارد؛...».

(- احقاف: ۱۵ .)

این آیه از جهاتی با امام حسین (علیه السلام) ارتباط دارد:

یکی اینکه: لفظ «کُزِه» گذشته از مشقّت و دشواری حالت اکراه را نیز می رساند و حضرت فاطمه (علیها السلام) که از سرنوشت فرزندش آگاه شده بود، در حمل و وضع او نوعی اکراه داشت و می فرمود:
من چه می خواهم فرزندی را که او را با چنین طرز فجیعی خواهند کشت.

دیگر اینکه: در ذیل این آیه به حدّ اقل مدّت حمل اشاره شده که شش ماه است و امام حسین (علیه السلام) ششماه به دنیا آمده بود.

در ضمن احادیثی که در تفسیر این آیه و آیه شریفه «و نرید ان نمّ علی الذّین... (قصص/۵) از اهلیت عصمت و طهارت (علیهم السلام) : رسیده، آمده است:

«خداوند متعال پیامبرش را آگاه ساخت که چه مصیبتی به امام حسین و اهلیت او خواهد رسید.

خدایش به او خبر داد که امام حسین (علیه السلام) کشته می شود ولی بعداً به این دنیا باز می گردد و دشمنانش را به قتل می رساند و بر سراسر جهان حکم فرمائی می کند ... خداوند به پیامبرش نوید داد که اهلیتیش یک بار دیگر به این جهان باز می گردند و دشمنانشان را می کشند و بر سراسر زمین حکم می رانند».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۱۰۲ / تفسیر قمی: ج ۲، ص ۲۹۶ .) (همه شگفتیها در میان ماههای (جمادی) و (رجب) است) «یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا، لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، قَدْ يَسْؤَامِنَ الْآخِرَةَ كَمَا يَسْؤَامِنُ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ».

«ای کسانی که ایمان آورده اید! با قومی که خداوند آنان را مورد غضب قرار داده دوستی نکنید؛ آنان از آخرت مأیوسند، همان گونه که کفار مدفون در قبرها مأیوس می باشند».

(- سوره ممتحنه: آیه ۱۳ .)

امیرمؤمنان (علیه السلام) به هنگام بحث از ظهور حضرت ولّی عصر (عج) و رجعت امامان معصوم (علیهم السلام) : فرمود:

«همه شگفتیها در میان ماههای (جمادی) و (رجب) است». یکی از اصحاب بلند شد و عرضه داشت: ای امیرمؤمنان، این حوادث شگفت چیست که موجب اینهمه تعجب شما شده است؟

فرمود: «وای بر تو، چه چیزی شگفت تر از اینکه مرده ها برخیزند و گردن دشمنان خدا و دشمنان رسول اکرم و اهل بیت پیامب (

علیهم السلام): را بزنند! اینست تأویل آیه شریفه «یا ایها الذین آمنوا لا تتولوا...».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۶۰ / تأویل الآیات: ص ۶۵۹.)

امیرمؤمنان همچین در یک خطبه طولانی جمله معروف: «واعجباً، کُلُّ الْعَجَبِ بَيْنَ جُمَادَى وَ رَجَبٍ» را به زبان آوردند، یکی از مستمعان گفت: ای امیر مؤمنان این چه حادثه شگفت انگیزی است که این همه موجب تعجب شما شده است؟

فرمود: «وای بر تو، چه چیزی شگفت انگیزتر از اینکه مردگان برخیزند و گردن زنده ها را بزنند!!»

پرسید: این حادثه کی اتفاق می افتد؟

فرمود: «سوگند به خدائی که دانه را شکافت و انسان را آفرید، گوئی با چشم خود می بینم که شمشیرهای خود را بر شانه های خود حمایل کرده اند و در کوچه های کوفه پراکنده شده، گردن دشمنان خدا و پیامبر و مؤمنان را می زنند. و اینست معنای آیه شریفه: لا تتولوا قوماً غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۸۱.)

(در رجعت راه توبه بسته می شود) «سَسِمُهُ عَلَى الْخُرطوم».

«به زودی بر روی بینی اش مهر خواهیم زد».

(- سوره قلم: آیه ۱۶.)

در تفسیر قمی روایت کرده که این آیه مربوط به رجعت است، هنگامی که شاه ولایت حضرت امیرمؤمنان (علیه السلام) رجعت کند و دشمنان آن حضرت نیز برگردند، بر پیشانی آنها مهر می زند و نشاندار می کند، چنانکه چارپایان را داغ می زند تا نشاندار شوند.

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۱۰۳ / نورالثقلین: ج ۵، ص ۳۹۴.)

امام باقر (علیه السلام) در تفسیر این آیه فرمودند:

هنگامی که روی بینی کافران مهر زده شد، دیگر کار از کار گذشته است.

(- نورالثقلین: ج ۵، ص ۳۹۵.)

در احادیث دیگر نیز آمده است که:

در رجعت راه توبه بسته می شود و کسی که تا آن روز با دیدن حقایق ایمان نیاورده باشد دیگر ایمان آوردن او را سودی نمی

بخشد. عصای حضرت موسی (علیه السلام) در دست امیرمؤمنان (علیه السلام)

در احادیث فراوانی از امیر مؤمنان (علیه السلام) روایت شده که فرمود:

«من صاحب عصا هستم، من صاحب میسم هستم».

(- بحارالانوار: ج ۳۹، ص ۳۴۳ و ج ۵۳، ص ۱۱۹ / نورالثقلین: ج ۴، ص ۹۷.)

در این حدیث منظور از «عصا» عصای حضرت موسی است که در دست آن حضرت خواهد بود، و «میسم» به معنای چیزی است که به وسیله آن بر پیشانی چارپایان داغ می زند و نشاندار می کنند. چنانکه در آخرت امیرمؤمنان قسیم الجنة و النار هستند، در رجعت

نیز دوست و دشمن را از یکدیگر جدا می سازند و بر روی بینی دشمنان به وسیله عصای موسی مهر باطله می زنند. (رسول خدا)

صلی الله علیه وآله وسلم) پنجاه هزار سال حکومت می کند) «تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ».

«فرشتگان و روح [= فرشته مقرب خداوند] به سوی او عروج می کنند در آن روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است».

(- معارج: ۴.)

در روایات بسیاری آمده است که منظور از آن روز، مدت سلطنت حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) در رجعت

است.

امام صادق (علیه السلام) در تفسیر این آیه فرمود:

«روزیکه پنجاه هزار سالست، روزگار رجعت حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) است که در رجعت مدّت فرمانروائی آن حضرت پنجاه هزار سالست. و مدّت فرمانروائی امیر مؤمنان (علیه السلام) چهل و چهار هزار سال است.»
(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۱۰۴ / الايقاظ: ص ۳۶۸).

در رجعت راه توبه بسته می شود

«سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُزُطُومِ».

«به زودی بر روی بینی اش مهر خواهیم زد».

(- سوره قلم: آیه ۱۶).

در تفسیر قَمّی روایت کرده که این آیه مربوط به رجعت است، هنگامی که شاه ولایت حضرت امیر مؤمنان (علیه السلام) رجعت کند و دشمنان آن حضرت نیز برگردند، بر پیشانی آنها مهر می زند و نشاندار می کند، چنانکه چارپایان را داغ می زند تا نشاندار شوند.

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۱۰۳ / نورالثقلین: ج ۵، ص ۳۹۴).

امام باقر (علیه السلام) در تفسیر این آیه فرمودند:

هنگامی که روی بینی کافران مهر زده شد، دیگر کار از کار گذشته است.

(- نورالثقلین: ج ۵، ص ۳۹۵).

در احادیث دیگر نیز آمده است که:

در رجعت راه توبه بسته می شود و کسی که تا آن روز با دیدن حقایق ایمان نیاورده باشد دیگر ایمان آوردن او را سودی نمی بخشد. عصای حضرت موسی (علیه السلام) در دست امیر مؤمنان (علیه السلام) در احادیث فراوانی از امیر مؤمنان (علیه السلام) روایت شده که فرمود:
«من صاحب عصا هستم، من صاحب میسم هستم».

(- بحارالانوار: ج ۳۹، ص ۳۴۳ و ج ۵۳ ص ۱۱۹ / نورالثقلین: ج ۴، ص ۹۷).

در این حدیث منظور از «عصا» عصای حضرت موسی است که در دست آن حضرت خواهد بود، و «میسم» به معنای چیزی است که به وسیله آن بر پیشانی چارپایان داغ می زند و نشاندار می کنند. چنانکه در آخرت امیر مؤمنان قسیم الجنّة و النار هستند، در رجعت نیز دوست و دشمن را از یکدیگر جدا می سازند و بر روی بینی دشمنان به وسیله عصای موسی مهر باطله می زنند. (رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) پنجاه هزار سال حکومت می کند) «تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ».
«فرشتگان و روح [= فرشته مقرب خداوند] به سوی او عروج می کنند در آن روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است».
(- معارج: ۴).

در روایات بسیاری آمده است که منظور از آن روز، مدّت سلطنت حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) در رجعت است.

امام صادق (علیه السلام) در تفسیر این آیه فرمود:

«روزیکه پنجاه هزار سالست، روزگار رجعت حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) است که در رجعت مدّت فرمانروائی

آن حضرت پنجاه هزار سالست. و مدت فرمانروائی امیر مؤمنان (علیه السلام) چهل و چهار هزار سال است.».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۱۰۴ / الايقاظ: ص ۳۶۸) .

(از هر امتی گروهی برانگیخته می شوند؟) «يَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا»

یعنی: «(به خاطر بیاور) روزی را که ما از هر امتی، گروهی را از کسانی که آیات ما را تکذیب می کردند محشور می کنیم؛ و...»
امام صادق (علیه السلام) در این رابطه می فرماید:

«وَإِنَّ الرَّجْعَةَ لَيْسَتْ بِعَامَّةٍ، وَهِيَ خَاصَّةٌ، لَا يَرْجِعُ إِلَّا مَنْ مَحَضَ الْإِيمَانَ مَحَضًا، أَوْ مَحَضَ الشُّرْكَ مَحَضًا.»

یعنی: «رجعت همگانی نیست، بلکه اختصاصی است، تنها کسانی رجعت می کنند که مؤمن خالص باشند یا مشرک خالص.»
(- تفسیر برهان: ج ۲، ص ۴۰۸. ايقاظ: ص ۳۶۰) .

(قاتل محسن فاطمه ۳ محاکمه می شود) امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

«أَوَّلَ مَنْ يُحْكَمُ فِيهِمْ مُحْسِنٌ بِنُ عَلِيٍّ (علیه السلام) وَفِي قَاتِلِهِ، ثُمَّ فِي قُنْفُذٍ، فَيُؤْتِيَانِ هُوَ وَصَاحِبُهُ، فَيَضْرَبَانِ بِسِيَاطٍ مِنْ نَارٍ، لَوْ وَقَعَ سَوْطٌ مِنْهَا؛ خَجَّ عَلَى الْبِحَارِ لَغَلَتْ مِنْ مَشْرِقِهَا إِلَى مَغْرِبِهَا، وَ لَوْ وُضِعَتْ عَلَى جِبَالِ الدُّنْيَا لَدَابَتْ حَتَّى تَصِيرَ رَمَادًا، فَيَضْرَبَانِ بِهَا.»

«نخستین کسی که دربارہ او محکمه عدل در حکومت حقّه تشکیل می شود، محسن فاطمه است، بین او و قاتلش محکمه برگزار می شود. قُنْفُذٌ و اربابش (دومی) آورده می شوند و با تازیانه هائی از آتش شلاق می خورند. اگر یکی از آن شلاقها بر دریا زده شود همه اقیانوسهای جهان از مشرق تا مغرب به جوش می آید. و اگر یکی از آنها به یکی از کوههای دنیا بخورد ذوب شود و تبدیل به خاکستر می گردد. آن دو دشمن خدا با این تازیانه شلاق می خورند.»

(- کامل الزیارات: ص ۳۳۴ / بحارالانوار: ج ۲۸، ص ۶۴ / تأویل الآيات: ۸۴۰) .

(شلاق خوردن زنی که حضرت زهرا (علیها السلام) را اذیت می کرد)

و در حدیثی دیگر پرده از نام زنی برداشته شده که حضرت زهرا (علیها السلام) را خیلی رنج می داد ... آن زن (حمیراء) در رجعت برگردانده می شود و به دست مبارک حضرت مهدی (علیه السلام) به مجازات می رسد.

(- بحارالانوار: ج ۵۲، ص ۳۱۴ و ج ۵۳، ص ۹۰) و همچنین، همه کسانی که به اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام) : ستم کرده اند به دنیا برگردانده می شوند و انتقام از آنها گرفته می شود.

چنانکه امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

«هنگامی که قائم ما قیام کند، همه کسانی که مؤمنان را آزار کرده اند در زمان آن حضرت بر می گردند و مؤمنان از آنها؛ دد انتقام می گیرند.»

(- دلائل الامامه: ص ۲۴۷) .

زنده شدن گروهی هنگام ظهور حضرت مهدی (عج)

در روایات بسیاری از اهل بیت عصمت و طهارت وارد شده که: گروهی از دشمنان اهل بیت (علیهم السلام) : که در دشمنی حدّ و مرزی نشناخته اند به هنگام ظهور حضرت مهدی (علیه السلام) زنده می شوند،

و گروهی از دوستان اهل بیت که در راه دوستی اهل بیت مشکلات فراوانی را تحمل کرده اند زنده می شوند، تا این گروه از آن گروه انتقام بگیرند و دل‌هایشان خنک شود آنگاه هر گروهی به سزای اعمال خود می رسد.

(- تأویل الآيات: ۴۰۱ / نورالثقلین: ج ۴، ص ۱۰۱) .

مرحوم طبرسی در تفسیر پراج «مجمع البیان» می فرماید: «روایات بسیار فراوانی از امامان اهل بیت (علیهم السلام) : رسیده است که

خدای تبارک و تعالی به هنگام ظهور حضرت مهدی (علیه السلام) گروهی از دوستان و شیعیان آن حضرت را که پیش از قیام آن حضرت از دنیا رفته اند باز می گرداند تا به ثواب یاری آن حضرت برسند و با دیدن آن روزگار میمون مسرور شوند. و گروهی از دشمنان او را نیز باز می گرداند تا به دست شیعیان از آنها انتقام گرفته شود و با دیدن شکوه و عظمت آن حضرت خوار و زبون شوند».

(- مجمع البیان: ج ۷، ص ۲۳۴.) (دنیا پس از چموشی به ما روی می آورد)

«وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ...»

«و ما اراده کرده ایم بر آنانکه در روی زمین به ضعف کشیده شده اند منت نهاده، آنانرا پیشوایان و وارثان زمین قرار دهیم» (- سوره قصص: آیه ۵ .)

«خداوند متعال پیامبرش را آگاه ساخت که چه مصیبت‌هایی از قتل و غیره به امام حسین و اهل بیت او خواهد رسید، و در مقابل، امامت در نسل او خواهد بود.

خدایش به او خبر داد که امام حسین (علیه السلام) کشته می شود ولی بعداً به این دنیا باز می گردد و بر اریکه سلطنت می نشیند و دشمنانش را نابود می کند و بر سراسر جهان فرومان روائی می کند ...

این است معنی قول خداوند «و نريد ان نمن على الذين...»

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۱۰۲ / تفسیر قمی: ج ۲، ص ۲۹۶ .)

مفضل می گوید: از امام صادق (علیه السلام) شنیدم که فرمود:

«روزی رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) به علی و حسن و حسین (علیهم السلام): نگاه کرد و گریه نمود و آنگاه فرمود: شما کسانی هستید که بعد از من به ضعف کشیده می شوید».

مفضل می گوید: گفتم: ای فرزند رسول خدا! معنای این جمله چیست؟

فرمود: معنای آن اینست که شما بعد از من پیشوا و وارث هستید که خدای تبارک و تعالی می فرماید: «وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ...».

(- سوره قصص: آیه ۵ .)

(- معانی الاخبار: ص ۷۹ .)

ابوالصلاح کنانی می گوید:

کسانی است که خدای تبارک و تعالی در حَقِّش فرموده است: «وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ...».

(- ارشاد: ج ۲، ص ۱۸۰ / تفسیر برهان: ج ۳، ص ۲۱۸ / مجمع البیان: ج ۷، ص ۲۳۹ .)

امیرمؤمنان در یکی از کلمات قصار خود می فرماید:

«لَتَعَطْفَنَّ الدُّنْيَا عَلَيْنَا بَعْدَ شِمَاسِهَا عَطْفَ الضَّرُوسِ عَلَى وَلَدِهَا».

یعنی: «دنیا پس از چموشی به ما روی می آورد آنچنانکه شتر بدخو به بچه اش روی می آورد». سپس این آیه را تلاوت فرمود: «وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ...».

(- نهج البلاغه کلمات قصار: رقم ۲۰۹ / شرح نهج البلاغه: ج ۱۹، ص ۲۹ .) (بازگشت رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) به دنیا)

«إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ...».

«آن کس که قرآن را بر تو فرض کرد، تو را به جایگاهت [= زادگاهت] باز می گرداند...».

(- سوره قصص: آیه ۸۵ .)

امام صادق (علیه السلام) در تفسیر این آیه فرمود:

«پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) به سوی شما باز می‌گردد».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۴۶ / تفسیر برهان: ج ۳، ص ۲۳۹).

امام سجّاد (علیه السلام) نیز در تفسیر این آیه فرمود:

«پیامبرتان به سوی شما بر می‌گردد».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۵۶).

ابوخلد کابلی از امام زین العابدین (علیه السلام) روایت می‌کند که در تفسیر این آیه فرمود: «رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم)، امیر مؤمنان (علیه السلام) و امامان (علیهم السلام): به سوی شما باز می‌گردند».

در محضر امام باقر (علیه السلام) از جابر بن عبدالله انصاری گفتگو شد، امام باقر (علیه السلام) فرمود: «خداوند رحمت کند جابر را، او از فقهای ما بود. دانشش تا به آنجا رسیده بود که می‌دانست آیه (إِنَّ الَّذِي فَرَضَ...) مربوط به رجعت است».

(- تفسیر قمی: ج ۲، ص ۱۴۷ / نورالثقلین: ج ۴، ص ۱۴۴). رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) و علی (علیه السلام) همدیگر را ملاقات می‌کنند

از امام صادق (علیه السلام) تفسیر این آیه (إِنَّ الَّذِي فَرَضَ...) را پرسیدند، فرمود:

- «به خدا سوگند، دنیا سپری نمی‌شود تا رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) و امیر مؤمنان (علیه السلام) در (تَوْبَةٍ) همدیگر را ملاقات کنند و (- تَوْبَةٍ) نام سرزمینی در نواحی «کوفه» است، که قبر ابوموسی اشعری آنجاست.

مستدرک سفینه: ج ۱، ص ۴۲۹).

در آنجا مسجدی بسازند که دوازده هزار در داشته باشد».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۱۱۳). روز فتح چه روزی است؟

در تفسیر قمی آمده است:

هنگامی که رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) اخبار رجعت را بیان فرمود، پرسیدند: روز فتح چه روزیست؟

فرمود: در روز فتح کافران را ایمان آوردن سودی نمی‌بخشد و به آنها مهلت داده نمی‌شود.

(- تفسیر قمی: ج ۲، ص ۱۷۱ / نورالثقلین: ج ۴، ص ۲۳۳).

(منکران و ملحدان برای کیفر شدن باز می‌گردند) «قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا».

«گویند: ای وای بر ما، چه کسی ما را از خوابگاهمان برانگیخت؟!».

(- سوره یس: آیه ۵۲).

حسن بن شاذان می‌گوید:

گروهی از عثمانیها در شهر واسط مرا آزار می‌کردند و در هر فرصتی ضربه هائی بر من وارد کردند. من نامه ای به خدمت امام رضا (علیه السلام) نوشتم و از آزارهای مردم واسط به محضر آن حضرت شکایت کردم. امام رضا (علیه السلام) با خط شریف خود در پاسخ نوشت: «خدای تبارک و تعالی از دوستان ما پیمان گرفته که در حکومتهای باطل در برابر آزار دشمنان صبر کنند.

هنگامی که اشرف مخلوقات قیام کند، خواهند گفت: ای وای بر ما، چه کسی ما را از خوابگاههای خود برانگیخته است».

(- بحارالانوار: ج ۵۳، ص ۸۹). (این آیه با امام حسین ارتباط دارد)

«وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا، حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا، وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا...».

«ما به انسان توصیه کردیم که به پدر و مادرش نیکی کند، مادرش او را با ناراحتی بر زمین می‌گذارد؛...».

(- احقاف: ۱۵.)

این آیه از جهاتی با امام حسین (علیه السلام) ارتباط دارد:

یکی اینکه: لفظ «کُزَه» گذشته از مشقّت و دشواری حالت اکراه را نیز می‌رساند و حضرت فاطمه (علیها السلام) که از سرنوشت فرزندش آگاه شده بود، در حمل و وضع او نوعی اکراه داشت و می‌فرمود:

من چه می‌خواهم فرزندی را که او را با چنین طرز فجیعی خواهند کشت.

دیگر اینکه: در ذیل این آیه به حدّ اقل مدّت حمل اشاره شده که شش ماه است و امام حسین (علیه السلام) ششماه به دنیا آمده بود.

در ضمن احادیثی که در تفسیر این آیه و آیه شریفه «و نريد ان نمّن علی الذین... (قصص/۵) از اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام): رسیده، آمده است:

«خداوند متعال پیامبرش را آگاه ساخت که چه مصیبتی به امام حسین و اهل بیت او خواهد رسید.

خدایش به او خبر داد که امام حسین (علیه السلام) کشته می‌شود ولی بعداً به این دنیا باز می‌گردد و دشمنانش را به قتل می‌رساند و بر سراسر جهان حکم فرمائی می‌کند... خداوند به پیامبرش نوید داد که اهل بیتش یک بار دیگر به این جهان باز می‌گردند و دشمنانشان را می‌کشند و بر سراسر زمین حکم می‌رانند».

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۱۰۲ / تفسیر قمی: ج ۲، ص ۲۹۶.) (همه شگفتیها در میان ماههای (جمادی) و (رجب) است) «یا ایّها الذین آمنوا، لا تتولّوا قوماً غَضِبَ اللَّهُ عَلَیْهِمْ، قَدْ یَسْؤَمِنَ الْآخِرَةُ كَمَا یَسْسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ».

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید! با قومی که خداوند آنان را مورد غضب قرار داده دوستی نکنید؛ آنان از آخرت مأیوسند، همان گونه که کفار مدفون در قبرها مأیوس می‌باشند».

(- سوره ممتحنه: آیه ۱۳.)

امیر مؤمنان (علیه السلام) به هنگام بحث از ظهور حضرت ولّی عصر (عج) و رجعت امامان معصوم (علیهم السلام): فرمود:

«همه شگفتیها در میان ماههای (جمادی) و (رجب) است». یکی از اصحاب بلند شد و عرضه داشت: ای امیر مؤمنان، این حوادث شگفت چیست که موجب اینهمه تعجب شما شده است؟

فرمود: «وای بر تو، چه چیزی شگفت تر از اینکه مرده‌ها برخیزند و گردن دشمنان خدا و دشمنان رسول اکرم و اهل بیت پیامب (علیهم السلام): را بزنند! اینست تأویل آیه شریفه «یا ایّها الذین آمنوا لا تتولّوا...».

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۶۰ / تأویل الآیات: ص ۶۵۹.)

امیر مؤمنان همچنین در یک خطبه طولانی جمله معروف: «واعجباً، کُلُّ الْعَجَبِ بَيْنَ جُمَادَى وَ رَجَبٍ» را به زبان آوردند، یکی از مستمعان گفت: ای امیر مؤمنان این چه حادثه شگفت‌انگیزی است که این همه موجب تعجب شما شده است؟

فرمود: «وای بر تو، چه چیزی شگفت‌انگیزتر از اینکه مردگان برخیزند و گردن زنده‌ها را بزنند!!»

پرسید: این حادثه کی اتفاق می‌افتد؟

فرمود: «سوگند به خدائی که دانه را شکافت و انسان را آفرید، گوئی با چشم خود می‌بینم که شمشیرهای خود را بر شانه‌های خود حمایل کرده‌اند و در کوچه‌های کوفه پراکنده شده، گردن دشمنان خدا و پیامبر و مؤمنان را می‌زنند. و اینست معنای آیه شریفه:

لا تتولّوا قوماً غَضِبَ اللَّهُ عَلَیْهِمْ».

(- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۸۱.)

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند

مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

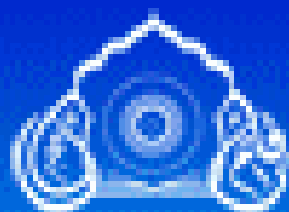
ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رسانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رها کردن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

